

Månadens Tävlings ekipage Oktober 2012

Förare: Johan Haglund

Hund/hundar: Cahppes Zissa och Bigwams Cesko

Klubb: Veberöds Brukshundklubb

När började du tävla och med vilken hund startade din tävlingskarriär?

Jag började så smått tidigt 90-tal med min svenska lapphund Thorelas Lisa. Vi gick nybörjarkurs i lydnad, och Lisa blev snabbt populär i klubben som en glad, busig och synnerligen energisk hund. Lydnad var då inte husse favoritgren, och vi ville göra något med mer aktivitet. Men på den tiden skulle man ha brukshund för att få vara med och träna bruksgrenar. Vi fick dock börja med räddningssökträning, och det passade Lisa perfekt. Nu blev hon aldrig färdig räddningshund, men vi fick i alla fall komma med i en sökgrupp. Lisa var en supersökhund, men lydningen hängde inte riktigt med (husse förstås). Hon blev i alla fall godkänd i högre klass sök (och LP1 i lydnad med matte som förare..).

Cesko på lydnadsträning 2012. Foto: Malin Ivarsson

Lisa iförd sitt kära sökskynke 1995. Foto: Karin Larsén

Vilken/Vilka är dina tävlingshundar?

Nu har jag Zissa, som snart är 10 år. Zissa är otroligt pigg och spänstig, men tävlandet har kommit av sig. Vi har kommit till lydnadsklass III och högre klass sök (godkänd), men det ser ut att stanna med det. Cesko, 5 år, har kommit att ta allt mera av träningstiden. Vi blev nyligen uppflyttade till lydnadsklass III. I sök tränar vi för start i lägre klass.

Vad fick dig att välja den/de grenar som du är aktiv inom?

Lydnaden har kommit motvilligt, men allt eftersom det har gått bättre och bättre har intresset ökat. Nu är det riktigt roligt. Sök är mer av en livsstil med långa dagar i skogen med träning av egna, men framför allt träningskompisarnas hundar. Har man, som jag, haft ett stillasittande kontorsbaserat arbete är det den perfekta kontrasten. Och så träffar man så mycket trevligt hundfolk!

Vad har du för starka sidor som hundförare?

Starka sidor? Jag har nog lärt mig en del under åren, t.ex. att inte ge upp utan kämpa vidare, även om det ibland ser motigt ut. Jag var ingen hundmänniska från början, t.o.m. lite hundrädd, så nu efter 20 år börjar man kunna lite (och inse hur lite man egentligen kan).

Några svagare sidor?

Massor! Jag är expert på dubbelkommandon (signalerar till hunden med hela kroppen i stället för med bara rösten). Jag är ingen utpräglad tävlingsmänniska, så att vinna är inte så viktigt (men kul).

Blågul Cesko övar skallmarkering. Foto: Karin Larsén

Vad är din hunds starka/svaga sidor?

Zissa är en försiktig liten dam, men som så många lapphundar har hon en väldig energi. Kan jag bara hålla henne på gott humör så att hon vågar göra saker är hon mycket duktig. Hon är en stor kontrast till min gamla Lisa, som var en riktig tuffing (oftast i alla fall).

Cesko är väldigt annorlunda mot vad Zissa är. Energin finns där, men han tycker det mesta är kul och vill verkligen vara husse till lags. Hans svaghet är störningskänsligheten, speciellt mot andra hanar. Han har blivit oerhört mycket bättre med åren, och fungerar jättebra i träningsgruppen och på lydnadsplan.

Din största tävlingsframgång?

Givetvis att ha blivit uppflyttad till nästa klass efter månader, kanske år, av träning. Ett roligt minne är från Ronneby 2009, där Cesko skulle genomgå MH (Mentalbeskrivning Hund); han genomförde det riktigt bra. Samma helg var det lydnadstävling, och Zissa vann lydnadsklass II. Året efter vann förresten Karin och Anki samma klass i Ronneby för samma domare!

Det var också kul när Cesko blev uppflyttad från appellklass. Han skulle bli spårhund, men jag tyckte inte det gick så bra med spåret. Han var rätt bra på markeringsövningar (skälla på hittad människa i skogen), så jag bytte hastigt och lustigt till sök. Det gick inte så bra på sök, bara 5-a, så husse behövde inte vara nervös inför lydnaden, för det gällde ju inget längre. Och se, då gick lydnaden så bra att vi blev uppflyttade trots allt!

Zissa vinnare Ronneby 2009. Foto: Nils Hällgren

Vad har du för kommande planer och mål?

Zissa får hålla igång så hon har kul, men det blir nog inget tävlande mer. Med Cesko får vi fortsätta att träna lydnadsmomenten i lägre klass bruks samt skotträning, och så får vi ta oss an momenten i lydnadsklass III. Vi tar det så lugnt, för han är ju "bara" 5 år! Det är fördelen med en ras som håller länge.

Har du någon träningsfilosofi?

Träna "lagom" mycket. Jag tycker att många träningskompisar kör för hårt med sina hundar, och hundarna tappar sugen. Låt hundarna ha lite lov ibland, så blir de glada när det är dags att börja träna igen. Träna korta pass och länka ihop momenten successivt när hunden börjar kunna dem. Så småningom är hunden redo att köra ett helt pass med alla momenten. En del säger att hunden

triskas (djävlas) på tävling för att de vet att man inte kan korrigeras dem. Detta håller jag inte alls med om; hundar är inte så beräknande, utan det är vi förare som inte lyckas förmedla vad vi vill till dem. Alltså måste man träna för tävling. Hundarna måste lära sig att föraren är väldigt stel och konstig på tävling, och att belöningen kommer först när allt är klart.

Om du fick ge ETT träningstips, vilket skulle det vara?

Gå inte för fort fram (man har tid på sig med lapphundar). Hitta bra belöningsätt som fungerar även vid tävling (då får man ju inte ha godis, boll eller klicker). Lär in momenten hemma i lugn och ro, och träna sedan tillsammans med andra ekipage så att hundarna lär sig att arbeta även vid störningar. Låt hunden "vila" sig i form mellan varven så ökar lusten att träna. Vi tränar ganska mycket: sök på lördagar, brukslydnad på tisdagar och lydnad på torsdagar (förutom lite momentträning nästan dagligen hemmavid). Så viloperioderna behövs.

Zissa söker 2009. Foto: Karin Larsén

Hur skulle du motivera folk att skaffa en Svensk lapphund för träning och tävling?

Svensk lapphund är en lagom stor robust hund, som tycker att det är toppen att arbeta i alla väder. Alltid pigg på att hänga med och full med energi. Och så håller de länge, så man har många år med härlig träning och tävling att se fram emot. Lisa höll på tills hon var över 12 år, och Zissa är som sagt snart 10 år. Cesko har ofta fått 10 i helhetsintryck, även om vi missat i några moment, för han ser så glad och arbetsvillig ut. En glad hund är ändå det viktigaste!

